

Διαβάζοντας

Επιμέλεια Σ. Καναούτη

Στο εξαίρετο νέο βιβλίο Διαχρονικές Αρχές Βυζαντινής Στρατηγικής και Τακτικής: Στρατηγικές σε εποχή Κρίσης, ο Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Νέστωρ Κουράκης παρουσιάζει και αναλύει σημαντικά έργα τακτι-

Νέστωρ Ε. Κουράκης

Διαχρονικές Αρχές Βυζαντινής Στρατηγικής και Τακτικής: Στρατηγικές σε εποχή Κρίσης

Εκδόσεις Ποιότητα, Αθήνα 2012

κής και στρατηγικής από την εποχή του Ξενοφώντα έως τα μέσα της βυζαντινής περιόδου, που συμβουλεύουν περί πολέμου και διαχείρισης κρίσεων.

Δεδομένου του ότι ο πόλεμος στο Βυζάντιο ήταν τρόπος πολιτικής διαπραγμάτευσης, τα κείμενα που εξετάζει το βιβλίο έχουν ιδιαίτερη σημασία και για την πολιτική ζωή – και ιδιαίτερως για την περίοδο που διανύουμε.

Οι Διαχρονικές Αρχές προλογίζονται από τον διακεκριμένο νομικό και πανεπιστημιακό Βασίλειο Μαρκεζίνη, ο οποίος υπογραμμίζει την προτροπή των συγγραφέων των εγχειριδίων στρατηγικής να μην δουν το έργο τους οι αναγνώστες δογματικά, αλλά να το δουν «ως ένα μέσο αυτοεκπαίδευσης». Με ιδιαίτερη έμφαση στα Τακτικά του Λέοντος Στ' του Σοφού, το βιβλίο του κ. Κουράκη εξηγεί πώς κατά τα κείμενα αυτά ο πόλεμος είναι απλώς τρόπος εξασφάλισης της ειρήνης. Ο πόλεμος

διεξάγεται μόνο όταν υπάρχει απόλυτη ανάγκη, και στοχεύει στις μικρότερες δυνατές απώλειες σε ανθρώπινο δυναμικό, και για τον στρατό του ίδιου του στρατηλάτη αλλά και για τον εχθρό. Η εξόντωσή ή η εξαθλίωση του αντιπάλου θεωρείται ότι φέρνει πολλά δεινά και στον κατακτητή, και πρέπει να αποφεύγεται, γιατί οι απελπισμένοι άνθρωποι είναι ικανοί για τα πάντα.

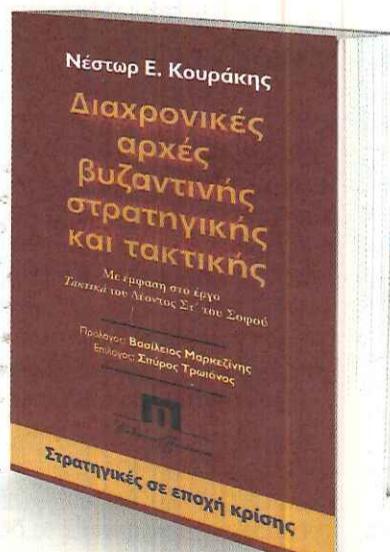
Οι ηθικές προσταγές των κειμένων εξηγούνται λογικά, ενώ ο δόλος δεν απορρίπτεται, αφού μπορεί να φέρει την ισορροπία δυνάμεων όπου δεν υπάρχει, όπου δη-

λαδή ο ένας στρατός είναι πολύ μεγαλύτερος από τον άλλο.

Ένας καλός στρατηλάτης οφείλει να είναι ψύχραιμος και να σέβεται το στράτευμα και τους πολίτες, ημέτερους και αντιπάλους, και ποτέ να μην τους κατηγορεί για τις ήττες. Με ψύχραιμία και στη νίκη και στην ήττα, πρέπει να λαμβάνει υπόψιν την αβεβαιότητα του πολέμου και της τύχης, και να μην επαιρεται ούτε να απελπίζεται.

Να προτάσσει το κοινό συμφέρον, να είναι εγκρατής, με αίσθηση της δικαιοσύνης και να προσπαθεί να επιβραβεύει τους ικανότερους, και να μεριμνά για το μέλλον.

Το βιβλίο αποτελεί απόδειξη πώς η Ιστορία είναι μια επιστήμη που προάγει στον αναγνώστη την κριτική σκέψη, και είναι αναγκαίο βοήθημα για τους πολίτες μιας χώρας που θέλει να λέγεται δημοκρατική.

To βιβλίο αποτελεί απόδειξη πώς η Ιστορία είναι μια επιστήμη που προάγει στον αναγνώστη την κριτική σκέψη, και είναι αναγκαίο βοήθημα για τους πολίτες μιας χώρας που δέλει να λέγεται δημοκρατική.